

1 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
 ἦν· καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
 αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. Καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγον-
 τες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι
 τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν
 δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός
 ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς
 δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς
 ὀφθαλμούς; ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει,
 αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. Ταῦτα
 εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους·
 ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, εἰ τις αὐτὸν
 ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο
 οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρω-
 τήσατε. Ἐφώγησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς
 ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δός δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς
 οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστιν. Ἀπε-
 κρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστιν, οὐκ
 οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ
 αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς
 ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἥδη καὶ οὐκ
 ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς
 θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν
 αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ
 Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆς
 ἐλάλησεν ὁ Θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.
 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ
 θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ
 ἀνέρωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτω-
 λῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' εἰ τις θεοσεβὴς ᾗ καὶ
 τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αὐθ-

νος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεν-
νημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρά Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὢλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐ-
τὸν ἔξω. Ἦκουσεν δὲ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω καὶ
ἐδρών αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρα-
κας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ
ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Εἰς τὸ ἔξωθεν
ὁ Ἰησοῦς τὸν ὢλον ἐνέ-
κοινησεν. Εἰς τὸν Χριστόν.
Χαίρει ἡ ψυχή.
Εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου.

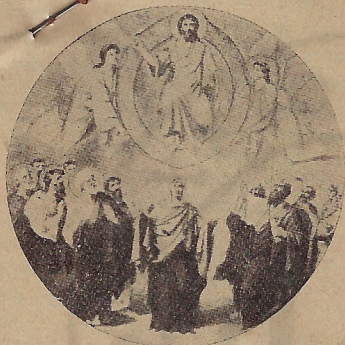

Τῇ Πρώτῃ τῆς Ἀναστάσεως.

66

υελογα

Ἀφ' ὁπέρας ἡ 6'. τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς
Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἀ-
γίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων
αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ
εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς
τοῦ κόσμου.

Κατεβαίνει Τριμύριον!

65

Ποίημα Τριμύριον του Δοξακίου

Καταβάσεις.

(Αἱ καταβάσεις αὗται τῆς Ἀνα-

λήψεως ψάλλονται καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν
τῆς Πεντηχοστῆς!.

ᾠδὴ α'.

Θεῶν καλυψθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνόφος,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματός νοῦν,
Ὅρα τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾠμασίν.

- γ'—Ἐρρηξέε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας,
 Ὑέριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
 Μόνη προσευχή τῆς προφήτιδος πάλαι
 Ἀννης, φεροῦσης πνεῦμα συντετριμμένον
 Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ θεὸν τῶν γνώσεων
- δ'—Ἀναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος
 Δόγος προσελθὼν Πατὴρ ἐξ ἀνικτίου.
 Ἰσοθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοι·
 Νημερτές ἐξέπεμψας, ὥς εὐεργέτης,
 Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.
- ε'—Αὐτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων
 Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον.
 Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας·
 Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος
 Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.
- ς'—Ἰλασμός ἡμῖν, Χριστέ, καὶ σωτηρία
 Ὁ δεσπότης ἑλαμψας ἐκ τῆς παρθένου,
 Ἴν' ὥς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
 Στέρνων Ἰωάν τῆς φθορᾶς διαρπάσης
 Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενὴ πεπτωκόνα.
- ζ'—Σύμφωνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος
 Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας·
 Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις
 Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητός εἰ.
- η'—Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροαίνει τὴν φλόγα
 Ὁ τρισοφεγγής τῆς θεαρχίας τύπος.
 Ὑμνοῦσι παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
 Σωτήρα καὶ παντουργόν, ὥς εὐεργέτην,
 Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

θ'. — Χαίροις, ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος·
 Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα
 Ῥητρεῖον, οὐσθένοι σε μέλπειν ἄξιως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον
 Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Μεγαλονάριον.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δε-
 σπότη, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
 πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς
 γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,
 Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡ-
 μῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλον-
 τας τὸν Ἀλληλούϊα.

Κοντάκιον Ἀπόμειλον, ἦχ. πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰ-
 κονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώ-
 σας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν
 δόξῃ. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδα-
 μῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων
 ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγα-
 πῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν,
 καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.
Ετοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός.

Ετοιμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμένην περὶ πάντων, ὡς
 Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
 ἕχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ
 Πνεύματος ἁγίου, οὗς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ
 παρέστησεν αὐτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν
 πολλοῖς τεκμηρίοις, δὲ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπα-
 νόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
 Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ
 Ἱερουσαλὺμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν
 ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάν-
 νης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεθε
 ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας. Οἱ μὲν

οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῇ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάμενος τῇ βασιλείᾳ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁχ θύμην ἐστί γινώμην χρόνον ἡ καίρου, οὗς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀξιοσύνῃ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἐσσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν, ἐπήρθη, καὶ νεφέλῃ
ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς
ἀνείχοντες ἦσαν εἰς τοὺς οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ,
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἑσθῇτι
λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον ᾠδὴν ἑσθίαν, τί ἐσθίετε, ὅτι
ἐμβλεπόντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος δὲ Ἰησοῦς, ὁ ἀνα-
ληφθεὶς ἄψ' ὧμων εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεήσεται
πάντην ὃν τρόπον ἔθεσται αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν
οὐρανόν. Τότε ὑπεστράψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὧρων

τοῦ καλουμένου Ἑλκιδῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ,
σαδιδάπου ἔχον ὁδόν.

τὸ εὐαγγέλιον.

69

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ἡμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ; καὶ διὰτι διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτιοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οἷς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἐτιῶν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνίεναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μέτανοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστέ μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναντες ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἕξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἑορᾷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εἰς τὸ α' Ἐξαιρέτως»

Εἰρημός, ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δε-
σπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,

πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ
τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἦχος πλ. α'

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον
Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν
ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ
πιστοὶ ἀποφώνως μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλ-
ληλούια.

Ἀντί τῶν εὐχαριστιῶν, ἀντιγράφω ἐν
οὐκ ἔχοντι χεῖρ ἡμῶν (οὐκ)
(ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου)

Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάδχα

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων
Τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων
Πατέρων, τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἴκου

δ' εἰς τὴν

μηνίαν

Εὐνοίας τῆς 32

συμβάντων.

Αποστολικὸν Ἀναζήτημα ἔχει π. δ'!

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ
Μνημῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες
ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μα-
ρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄ-
χραντόν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας
τόν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ· ὑπὴντησας τῇ Παρθένῳ, δω-
ρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα τῶν Πατέρων

ἡχος πλ. δ'.

Ἵπερδεδοξασμένος εἰ, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ Φωστῆρας ἐπὶ γῆς
τοῦ Πατέρος ἡμῶν θεμελιώσας
καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν

πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας,
πολυεύσπλαγγνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. (21.)

Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.

Ἦχος. Πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός,
ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων
συνδραμῶν, Πατὴρ καὶ Υἱοῦ καὶ

Πνεύματος ἁγίου μίαν οὐσίαν
ἐδογματίσας καὶ φύσιν· καὶ τὸ μυ-
στήριον τῆς Θεολογίας τρανῶς
παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὗς εὐ-
φημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσω-
μεν, λέγοντες· ὦ θεία παρεμ-
βολή, Θεηγόροι ὀπλῖται παρα-
τάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολύφω-
τοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς
μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι
πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ
Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στό-
ματα τοῦ Λόγου· Νικαίας τὸ καύ-
χημα, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτε-
νῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχ. πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα,
καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα,
τῇ Εκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν
ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φο-
ροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντόν
ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτο-
μεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας
τὸ μέγα Μυστήριον.

Ἀπόδοτος.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔκρινεν ὁ Παῦλος παρα-
πλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονο-
τριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν
αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱε-
ροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον,
μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς
δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε
ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.
Ἐγὼ γάρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν
ἄφιξίν μου λύκοι βραεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ
ποιμνίου. Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες
λαλοῦντες διστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς
ἐπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριε-
τίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων

νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήύξατο.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε, τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν, δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου, σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκάς, καὶ τὸν λόγον σου τετήρηκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι δέδωκας αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξηλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ

περι αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περι τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ
περι ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι· Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
σὰ ἐστι καὶ τὰ σὰ ἐμὰ· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ
οὐκ ἔτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί,
καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἕν,
καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ
ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι
ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς
τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ
ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν
χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

76.

Εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

Ἀπὸ τοῦ Ἰ. Τ.

Κοινοῦ.

Αἰνῆς τῆς Κολοῦ.

Ἀπὸ τοῦ Ἰ. Τ.

Ἀγγλῶν τῆς Ἀφρ.

Εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

Ἡ παρασκευὴ τοῦ τοῦ Πεντηκοστή

Τίται; Ἀπόβας τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως
τῆς φαινομένης ὡς ἑορτῆς. (ἔκτ. § 38. 40.)

Ἡ Σαββάτου τοῦ Πεντηκοστή.

Μνήμη ὡς ἑορτῆς τῆς ἐκείνης
μενομένης Πεντηκοστής ἡ δὲ ἑορτὴ ἔχει
(φυλοσάββατον)

6' Bady sarak. gyardetung wata ~~7~~ 80
 etuorjia. (Cz. 10' 20' M. twor.)

Ela Msta' wunpukun. Anayur, wai pur-
 mowotung re bopusta wauran un-
 tau cytra' uunpukun c'orbat ~~P. wai~~
 rai' bopusta xerzi. (Cz. 10' 20' M. twor.)
 amr.

10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100

St

81.
~~Κ~~ Κωνσταντίνος τῆς Ἀγίας

Πατριάρχης ἡρ.

μερσεν

~~Δοξαζόμενος τῷ Κωνσταντίνῳ~~
~~Δεσφύτος Δεσφύτης~~

Πατριάρχης ἡρ. σ. 582

« Καὶ ἵσως ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις
ἐνχαρῶ ἀπὸ τοῦ νεώτερό μου ἐοῦ
σαν σάφεια καὶ ἀποφασιστικῶν. ὅτι
καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἀλλοδαπῇς
ἐπὶ τῇ

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλκιους
ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοὺς

τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐ-
τῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας·
φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Καταβασις

83

Καταβασις φανερών οὐρανῶν, αὐτῆς ἐξομηναι ~~Πατέρα~~

~~Πατέρα~~ ~~Κοσμοκράτορα~~, καὶ αὐτῆς ἐξομηναι

καὶ αὐτῆς ἐξομηναι τὸν

Δαμασκηνόν Βασιλέα καὶ υἱὸν (αὐτοῦ)

Καταβάσεις

84.

Ποίημα Κοσμά Μοναχού.

Ῥοή α'. Ἦχος βαρύς.

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαράδ' σὺν ἱε-
ρασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν
ὕψηλῳ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ
ὅτι δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς
Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύ-
σησθε, ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερου-
σαλήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλη-
τον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε
καὶ Πατὴρ, ἀποστελῶ, ἐν ᾧ
στερεωθήσεσθε.

ᾠδὴ δ'.

Κατανοῶν ὁ Προφῆτης, τὴν
ἐπ' ἐσχάτων σου, Χριστέ, ἔλευ-
σιν ἀνεβόα· Τὴν σὴν εἰσακήκοα,
Κύριε, δυναστεῖαν, ὅτι πάντας
τοῦ σῶσαι τοὺς χρηστοὺς σου ἐλή-
λυθας.

ᾠδὴ ε'.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν,
Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν

καὶ κυθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα
σωτηρίας ἀποστολικᾶς καρδίας
κτίζει καθαρὰς καὶ ἐν τοῖς πι-
στοῖς εὐθὲς ἐγκαίνιζεται· φῶς γὰρ
καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προ-
στάγματα.

Ῥδὴ ε'.

Ναυτιῶν τῇ σάλῳ τῶν βιωτι-
κῶν μελημάτων, συμπλοῖς πον-
τούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχο-
φθόρῳ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς
ὁ Ἰωάννης, Χριστέ, βοᾷ σοι· ἐκ
θανατηφόρου με βοηθὸν ἀνάγαγε.

Ῥδὴ ε'.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμ-
βληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ
εἰς δρόσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑ-
μνωδίας, οὕτω βοᾶντες· Εὐλογη-

87

— 707 —

τὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὡδή η'.

"Αφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσ-
ομιλοῦσα βάτος, Θεὸν ἐγνώρισε
τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ
Μωσεῖ, καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ
τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὕμνω-
δούς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ὡδή θ'.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα· κυο-
φορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λό-
γῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀ-
πείραγδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δο-
χεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ

ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ με-
γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρια.

Πρὸς τὸ Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ δι'
Υἱοῦ ἐνδημήσαν τοῖς ἀγαθήμοις μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν
ἐπιγόντας σῶσον, ἀγιάσον πάντας (διὰ).

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις τοῖς ἀποστόλοις ἐπέμφθη
καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται Τριάδα
σέβειν ἀγίαν.

Εἰσοδικόν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνά-
μει σου, ἄσσομεν καὶ ψαλοῦμεν
τὰς δυναστείας σου.

Στίχος
Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγα-
θὲ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.